

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad — Bułgaria) — ET Agrokonsulting-04-Wełko Stojanow przeciwko Izpylnitelen direktor na Dyrżawen fond „Zemedelie” Razplasztatelna agencija

(Sprawa C-93/12) ⁽¹⁾

(Rolnictwo — Autonomia proceduralna państw członkowskich — Wspólna polityka rolna — Pomoc — Rozpatrywanie sporów administracyjnych — Określenie sądu właściwego — Kryterium krajowe — Sąd administracyjny, w którego okręgu ma siedzibę organ, który wydał zaskarżony akt — Zasada równoważności — Zasada skuteczności — Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej)

(2013/C 225/45)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ET Agrokonsulting-04-Wełko Stojanow

Strona pozwana: Izpylnitelen direktor na Dyrżawen fond „Zemedelie” Razplasztatelna agencija

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd Sofija-grad — Wykładnia zasady skuteczności i prawa do skutecznego środka prawnego oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jak też zasady równoważności — System pomocy wspólnej polityki rolnej — Krajowy przepis procesowy przewidujący, że spory administracyjne powstałe w wykonaniu wspólnej polityki rolnej podlegają wyłącznie właściwości sądu administracyjnego, w którego okręgu znajduje się siedziba organu administracyjnego, który wydał zaskarżony akt administracyjny, natomiast podobne spory o charakterze wewnętrznym podlegają właściwości sądu, w którego okręgu znajduje się dany grunt rolny

Sentencja

Prawo Unii, a w szczególności zasady równoważności i skuteczności, jak też art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, nie sprzeciwia się krajowej regule jurysdykcyjnej, takiej jak określona w art. 133 ust. 1 Administratiwnoprocusualen kodeks, prowadzącej do powierzenia tylko jednemu sądowi wszelkich sporów dotyczących decyzji organu krajowego, któremu powierzono wypłatę pomocy rolnej z tytułu stosowania wspólnej polityki rolnej Unii Europejskiej, o ile skargi mające na celu zapewnienie ochrony praw, które jednostki wywodzą z prawa Unii, nie są wykonywane w warunkach mniej korzystnych niż warunki przewidziane dla skarg mających na celu ochronę praw wynikających z ewentualnych systemów pomocy dla rolników ustanowionych w prawie krajowym i o ile taka reguła jurysdykcyjna nie powoduje dla jednostek niedogodności proceduralnych, w szczególności pod względem

długości postępowania, które mogłyby uczynić nadmiernie utrudnionym wykonywanie praw wynikających z prawa Unii, co powinien zweryfikować sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 133 z 5.5.2012.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada — Hiszpania) — Promociones y Construcciones BJ 200 SL

(Sprawa C-125/12) ⁽¹⁾

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 199 ust. 1 lit. g) — Dobrowolne postępowanie upadłościowe — Osoba odpowiedzialna za zapłatę podatku — Podatnik będący odbiorcą określonych transakcji — Pojęcie „procedura przymusowej licytacji (sprzedaży)”

(2013/C 225/46)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada

Strony w postępowaniu głównym

Promociones y Construcciones BJ 200 SL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Mercantil de Granada — Wykładnia art. 199 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Osoby zobowiązane do zapłaty podatku — Podatnik będący odbiorcą danych transakcji — Pojęcie „dostawy nieruchomości zbywanych przez dłużnika z tytułu wyroku w ramach procedury przymusowej licytacji [sprzedaży]”

Sentencja

Artykuł 199 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej powinien być interpretowany w ten sposób, że pojęcie procedury przymusowej sprzedaży obejmuje każdą sprzedaż nieruchomości dokonaną przez dłużnika z tytułu wyroku nie tylko w ramach procedury likwidacji jego majątku, lecz również w ramach postępowania upadłościowego zachodzącego przed tego rodzaju procedurą likwidacji, o ile sprzedaż ta jest konieczna dla celów zaspokojenia wierzycieli lub ponownego podjęcia przez dłużnika działalności gospodarczej lub zawodowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 174 z 16.6.2012.